

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11CoCsp/38/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5322200514
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5322200514.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Malíkovej a členov senátu JUDr. Romana Tichého a JUDr. Vladimíra Topoľančíka, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - Petržalka, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného spoločnosťou Remedium Legal, s. r. o., advokátska kancelária, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: P. X., nar. XX.X.XXXX, XXX XX X.

Q. X. XXX, o zaplatenie 4.047,92 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti výroku o trovách konania platobného rozkazu Okresného súdu Čadca č. k. 4Csp/7/2022-52 zo dňa 01. augusta 2022, takto

rozhodol:

Platobný rozkaz súdu prvej inštancie vo výroku II. mení tak, že žalovaná je povinná v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 172,50 eur (z titulu zaplateného súdneho poplatku za podanú žalobu) a trovy právneho zastúpenia vo výške 585,66 eur k rukám právneho zástupcu žalobcu Remedium Legal, s. r. o., advokátska kancelária, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739, a to na účet vedený v W. U., a.s., IBAN: Y XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, VS: XXXXXXXXXXXX.

Žalobcovi sa priznáva proti žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Čadca platobným rozkazom č. k. 4Csp/7/2022-52 zo dňa 01. augusta 2022 (ďalej aj „súd prvej inštancie“, príp. „okresný súd“) uložil žalovanej povinnosť v lehote do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 4.047,92 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.837,69 eur od 10.11.2021 do zaplatenia, alebo v tej istej lehote podať odpor s vecným odôvodnením na tomto súde (výrok I. platobného rozkazu) a žalovanej uložil povinnosť v lehote do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 172,50 eur (z titulu zaplateného súdneho poplatku za podanú žalobu) a trovy právneho zastúpenia vo výške 390,43 eur /2 úkony právnej služby: prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom a písomné podanie na súd týkajúce sa veci samej - žaloba, vyčíslené: 2 x po 151,05 eur vo výške 302,10 eur + 2 režijné paušály po 11,63 eur za rok 2022 vo výške 23,26 eur + 20 % DPH zo sumy 325,36 (302,10 + 23,26) vo výške 65,07 eur/, t. j. spolu 390,43 eur k rukám prijímateľa - právneho zástupcu žalobcu: Remedium Legal, s. r. o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - Petržalka, IČO: 53 255 739, a to na účet vedený v W. U., a. s., IBAN: Y XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, VS: XXXXXXXXXXXX alebo, aby v tej istej lehote podala odvolanie proti výroku o trovách konania na tomto súde (výrok II. platobného rozkazu).

2. Z bodu 4. poučenia o opravnom prostriedku vyplýva, že súd prvej inštancie rozhodol výrokom II. o trovách konania tak, že priznal náhradu trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby. Uviedol, že napriek tomu, že ide o skrátené konanie, odôvodnil rozhodnutie o trovách konania, a to práve z dôvodu, aby boli známe dôvody, pre ktoré na uplatnené trovy právneho zastúpenia za predžalobnú

výzvu neprihliadal. Konštatoval, že odôvodnenie rozhodnutia v časti o trovách konania nie je v rozpore so zákonom, pričom na úkon právnej služby uplatnený žalobcom ako predžalobná výzva neprihliadol z dôvodu, že tento úkon nepovažoval za účelne v spore vynaložený s poukazom na ustanovenie § 251 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“), pretože nejde o úkon, ktorý bol vynaložený v spore stranou sporu. Poukázal na to, že ustanovenie vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej aj „Vyhláška“) bolo s účinnosťou od 15.06.2019 doplnené o § 13a ods. 1 písm. d), ktorý priznáva odmenu aj za úkon právnej služby „predžalobná výzva“. Uviedol, že ustanovenie vyhlášky, ktorá je len podzákonným právnym predpisom, nemôže zmeniť znenie ustanovenia § 251 CSP, v ktorom je jednoznačne vyjadrené, že úspešnej strane sporu možno priznať len trovy konania, ktoré vznikli v čase od začatia súdneho konania do jeho skončenia. Vyhláška nie je vykonávacím predpisom vo vzťahu k Civilnému sporovému poriadku a žiadnym spôsobom nemôže meniť ani rozširovať zákonnú definíciu trov konania. Na základe uvedeného na vyčíslenú náhradu trov konania za úkon právnej služby predžalobná výzva neprihliadal, pretože priznanie odmeny by bolo v rozpore so znením ustanovenia § 251 CSP (poukázal na uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 7CoCsp/42/2021-146 zo dňa 30.09.2021).

3. Proti výroku II. platobného rozkazu, týkajúceho sa trov konania podal žalobca riadne a včas odvolanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci, keď vo svojom odvolaní poukázal na ust. § 251 CSP, § 255 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP, § 13a ods. 1 písm. a/, c/ a d/ CSP Vyhlášky, ako aj § 16 ods. 3 Vyhlášky. V odvolaní poukázal na to, že žalobca si v podanej žalobe vyčíslil trovy právneho zastúpenia za 3 úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žaloby a predžalobná výzva vrátane 3 režijných paušálov). Uviedol, že z jeho strany boli vykonané a uplatnené len úkony, ktoré boli nevyhnutne potrebné pre dosiahnutie úspechu vo veci a tieto si uplatnil v zmysle § 13a Vyhlášky. K uvedeným úkonom si uplatnil aj režijný paušál v zmysle § 16 Vyhlášky. Má za to, že ním uplatnená výška trov konania je správna, avšak súd prvej inštancie ju v platobnom rozkaze nepriznal. Žalobca má za to, že pokus o zmier, ktorý zaslal pred podaním žaloby žalovanej spĺňa všetky podmienky kvalifikovanej predžalobnej výzvy, pričom žalovaná je v nej upozornená na výšku pohľadávky, na úroky z omeškania a ďalšie poplatky súdneho a exekučného konania a súčasne sú v nej uvedené aj platobné podmienky na splatenie pohľadávky a kontaktné údaje pre mimosúdne vyriešenie záležitosti. V odvolaní súčasne poukázal na to, že dňa 15.06.2019 nadobudla účinnosť novela Vyhlášky, pričom v zmysle ust. § 13a ods. 1 písm. d) novelizovaného znenia sa za samostatný úkon právnej služby považuje aj vypracovanie predžalobnej výzvy. V nadväznosti na uvedené poukázal na dôvodovú správu k Vyhláške, z ktorej vyplýva, že cieľom uvedenej novely je „zabezpečiť, aby advokátom bolo umožnené vyúčtovať si ako úkon právnej služby v občianskom konaní aj predžalobnú výzvu, nakoľko kvalifikovanou predžalobnou výzvou možno v konečnom dôsledku odvrátiť súdne konanie, a teda má svoj účel, v dôsledku čoho by advokátom mala byť priznávaná odmena za takýto úkon v rámci náhrady trov právneho zastúpenia.“ V odvolaní súčasne poukázal na to, že v danom prípade nemožno uplatniť právny princíp *lex superior derogat legi inferiori*, ktorý znamená, že ak existuje rozpor medzi ustanoveniami dvoch právnych predpisov rôznej právnej sily, prednosť má predpis vyššej právnej sily. Civilný sporový poriadok neupravuje spôsob určenia a výšku odmeny, náhrady hotových výdavkov a náhrady za stratu času advokáta za právne služby poskytované klientom a v zmysle uvedeného teda nie je možné nepriznať náhradu odmeny advokáta za predžalobnú výzvu ako úkon právnej služby s jednoduchým odkazom na ust. § 251 CSP, nakoľko predmetné ustanovenie zákona v žiadnom prípade neupravuje spornú problematiku na rozdiel od Vyhlášky, čím sa vylučuje aplikácia nadradeného zákonného právneho predpisu. Súčasne poukázal na to, že v Civilnom sporovom poriadku nie sú stanovené žiadne obligatórne fázy procesu a ponecháva sa zodpovednosť za dodržanie princípu procesnej ekonomie konajúcemu sudcovi. Konanie sa však stále berie ako jeden celok, ktorého začiatok je stanovený momentom podania žaloby a koniec právoplatným skončením veci. Ak by bola prijatá predmetná premisa, že procesným okamihom, od ktorého možno hovoriť o trovách konania je začatie súdneho konania, potom dovedy nejde o trovy konania, a v takom prípade nemožno hovoriť o trovách konania v ponímaní spomínaného ust. § 251 CSP ani pri úkonoch právnej služby, akými sú prevzatie a príprava zastúpenia, či podanie samotného žalobného návrhu, nakoľko tieto úkony budú vždy s prihliadnutím na časový horizont vykonané pred začatím súdneho konania. Pokiaľ okresný súd považoval predmetné úkony právnej služby za úkony vynaložené priamo v súvislosti s konaním na súde na rozdiel od predžalobnej výzvy, tak žalobca poukázal na samotnú dôvodovú správu, ako aj čl. 7 CSP, ktorý normuje jeden zo základných princípov a povinností civilného súdu, a tou je obligatórne prioritizovanie zmierlivého riešenia sporu, pričom daný účel v rámci predsúdneho konania sleduje práve predžalobná výzva advokáta, najmä ak je predmetom konania peňažná pohľadávka. Úkon právnej služby akým je predžalobná výzva podľa názoru žalobcu tak isto

v žiadnom prípade nemožno kategorizovať ako náklad spojený s uplatnením pohľadávky v ponímaní ust. § 121 Občianskeho zákonníka, nakoľko tento úkon je potrebné bezpodmienečne subsumovať pod trovy právneho zastúpenia poskytované po prevzatí zastúpenia advokátom, ba dokonca priamo súvisí so samotným konaním na súde v prípade, že subjekt, ktorému je takáto predžalobná výzva adresovaná, ostane pasívny. Žalobca má za to, že novela Vyhlášky odstránila pochybnosť o tom, či možno predžalobnú výzvu považovať za trovy právneho zastúpenia, teda nie za príslušenstvo pohľadávky, a to práve tým, že tento úkon zaradila samostatne medzi úkony, za ktoré patrí advokátovi odmena. Z uvedeného dôvodu nie je možné, aby si žalobca v zmysle výzvy okresného súdu uplatnil spornú odmenu advokáta za predžalobnú výzvu v rámci nákladov spojených s uplatnením pohľadávky. Súčasne poukázal na to, že jemu bol v merite veci priznaný celý žalovaný nárok, a teda mal v spore plný úspech a vznikol mu nárok na plnú náhradu trov konania voči žalovanej. Na podporu svojho právneho názoru poukázal na rozhodovacie činnosť všeobecných odvolacích súdov, a to Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 8Cob/74/2021 z 27.10.2021, ako aj sp. zn. 11Co/28/2021 z 29.04.2021, a uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 17CoCsp/21/2021 z 28.07.2021.

3.1. V prípade ak by sa súd nestotožnil s vyššie uvedenou argumentáciou, žalobca poukázal na skutočnosť, že civilné sporové konanie je ovládané zásadou iura novit curia, v dôsledku čoho je zrejmé, že právne predpisy nie sú predmetom dokazovania, a preto ich konajúci súd musí poznať. V nadväznosti na uvedené poukázal na to, že podanou žalobou si uplatnil nárok na zaplatenie sumy vo výške 195,22 eur s DPH, pozostávajúcej z jedného úkonu právnej služby (predžalobná výzva) a jedného režijného paušálu k úkonu právnej služby mohol byť v prejednávanej veci zo strany súdu právne posúdený ako nárok na zaplatenie príslušenstva pohľadávky podľa § 121 ods. 3 OZ, a to bez ohľadu na to, že žalobca takto uplatnený nárok špecifikoval v žalobe ako nárok na náhradu trov konania.

3.2. Na základe vyššie uvedeného navrhol, aby odvolací súd platobný rozkaz v napadnutom rozsahu preskúmal a v zmysle ustanovenia § 388 CSP ho zmenil tak, že zaviazal žalovanú okrem iného aj na úhradu predžalobnej výzvy vo výške 181,26 eur s DPH spolu s režijným paušálom vo výške 13,96 eur s DPH, resp. v zmysle ustanovenia § 389 CSP ho zrušil a vec súdu prvej inštancie v napadnutej časti vrátil na ďalšie konanie.

4. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřila.

5. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal napadnutý výrok uznesenia súdu prvej inštancie o trovách konania a na základe podaného odvolania žalobcu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a § 380 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) napadnutý výrok platobného rozkazu súdu prvej inštancie o trovách konania (výrok II.) podľa § 388 CSP zmenil tak, že žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy právneho zastúpenia vo výške 586,65 eur k rukám jeho právneho zástupcu.

6. Platobný rozkaz súdu prvej inštancie vo výroku I. odporom napadnutý nebol, preto je v tomto rozsahu právoplatný a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý (§ 367 CSP).

7. Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP, súd prizná náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

8. Primárne odvolací súd uvádza, že vedenie súdneho sporu so sebou pravidelne prináša výdavky, a to ako na strane žalobcu, tak na strane žalovaného. Pokiaľ spor skončí rozhodnutím o žalobe, je zároveň podľa výsledku zrejmé, či žalobca uplatnil žalované právo dôvodne alebo nie. Ak je žalobe vyhovené, teda žalobcovi uplatnené právo svedčí, vzniká mu nárok na náhradu nákladov, ktoré mu v konaní vznikli. Tento nárok je procesným predpisom označovaný ako nárok na náhradu trov konania. Toto právo mu vzniká proti žalovanému, ktorý v konaní nebol úspešný. Uvedené platí aj naopak. Ak žalobe vyhovené nie je a žalobca spor prehrá, vzniká nárok na náhradu trov konania žalovanému, pretože v obhajobe svojich práv bol úspešný on. Uvedenému princípu nemožno vyčítať žiaden nedostatok spravodlivosti a platí v akomkoľvek sporovom konaní bez ohľadu na to, kto je stranou sporu. Ak je strana v konaní úspešná, žiada náhradu svojich trov od neúspešnej protistrany oprávnene. V tomto princípe rozhodovania o trovách konania je zohľadnená zodpovednosť za výsledok sporu.

9. V preskúvanom spore z obsahu spisu vyplýva, že žalobca si uplatnil proti žalovanej nárok na zaplatenie sumy 4.047,92 eur s príslušenstvom. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol platobným rozkazom zo dňa 01. augusta 2022 č. k. 4Csp/7/2022-52, pričom voči predmetnému platobnému rozkazu žalovaná odpor nepodala. Platobný rozkaz súdu prvej inštancie v časti, v ktorej súd priznal žalobcovi nárok vo veci samej s príslušenstvom, preto nadobudol právoplatnosť dňa 27.08.2022. Žalobca bol tak vo svojom uplatnenom nároku v celom rozsahu úspešný a patrí mu preto plná náhrada trov konania v zmysle § 255 ods. 1 CSP vrátane trov právneho zastúpenia.

10. Odvolací súd upriamuje pozornosť na to, že trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva (§ 251 CSP). Náhrada trov konania je nerozlučne spojená so sporovým konaním a vyplýva z jeho povahy, keď strany sporu stoja proti sebe a je na mieste, aby strana, ktorá v spore so svojim nárokom zvíťazila, dostala ňou vynaložené trovy vynahradené od protistrany (zásada úspechu vo veci alebo zásada zodpovednosti za výsledok sporu). Úspech vo veci, ktorý je predmetom sporu, je teda okolnosťou, ktorá určuje nárok na náhradu trov konania. V danom prípade si žalobca uplatnil svoj nárok v konaní pred súdom, a keďže súd jeho návrhu v celom rozsahu vyhovel (vydaním platobného rozkazu v navrhovanom znení) mal vo veci úspech v plnom rozsahu oproti žalovanej, ktorá vo veci úspech nemala ani len čiastočný. Preto žalobcovi patrí plná náhrada trov konania účelne, preukázateľne a dôvodne vynaložených v súvislosti s uplatňovaním práva na súde.

11. Pokiaľ ide o dôvodnosť a účelnosť, trovy vynaložené stranou v spore musia byť v príčinnej súvislosti s jej procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku alebo procesná ochrana proti takému tvrdenému nároku. Účelnosť sa v zásade dá stotožniť s nevyhnutnosťou alebo právnou možnosťou vynaloženia trov spojených s ústavne zaručeným právom na právnu pomoc v zmysle čl. 47 ods. 2 Ústavy SR a trovy právneho zastúpenia sa vo všeobecnosti za účelne vynaložené trovy považujú. Trovy potrebné na účelné vynaloženie alebo ochranu práva sa však nemôžu posudzovať ako celok, a to aj keď má účastník (sporová strana) nárok na náhradu trov konania, pretože mal vo veci plný úspech, každý úkon alebo každé platenie trov treba posudzovať samostatne; to platí aj pre trovy právnej služby (II. ÚS 78/03, III. ÚS 481/2015, IV. ÚS 83/2018).

12. Spôsob určenia a výšku odmeny náhrady hotových výdavkov a náhrady za stratu času advokáta za právne služby poskytované klientom upravuje vyhláška č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnej služby. Úkony právnej služby v civilnom sporovom konaní a iné úkony právnej služby, za ktoré patrí advokátovi odmena, sú vymenované v ust. § 13a citovanej Vyhlášky, pričom podľa § 13a ods. 1 písm. d/ Vyhlášky odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí advokátovi aj za úkon predžalobnej výzvy.

13. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca si pri podaní žaloby uplatnil náhradu trov konania, spočívajúcu v zaplatenom súdnom poplatku vo výške 172,50 eur a v trovách právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby po 181,26 eur s DPH (prevzatie veci a príprava zastúpenia, predžalobná výzva a podanie žaloby v zmysle ust. § 13a ods. 1 písm. a/, c/ a d/ Vyhlášky a tri tzv. režijné paušály po 13,96 eur s DPH). Z napadnutého platobného rozkazu jeho výroku II. vyplýva, že žalobcovi súd prvej inštancie priznal trovy konania z titulu zaplateného súdneho poplatku vo výške 172,50 eur a z trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby, a to prevzatie a príprava zastúpenia a podanie žaloby vrátane dvoch režijných paušálov k týmto úkonom právnej služby. Žalobcovi nepriznal odmenu za úkon, a to vypracovanie predžalobnej výzvy ani režijný paušál k tomuto úkonu.

14. Žalobca k podanej žalobe okrem listinných dôkazov priložil aj výzvu na úhradu dlžnej čiastky, označenú ako „pokus o zmier“, datovanú dňom 14.02.2022, ku ktorej predložil aj podací hárok, preukazujúci odoslanie predmetnej výzvy žalovanej dňa 15.02.2022. V uvedenej výzve žalovanú vyzval na úhradu dlžnej čiastky v stanovených lehotách s upozornením, že v prípade nezaplatenia predmetných čiastok v stanovených lehotách bude nútený pristúpiť k uplatneniu predmetnej pohľadávky na príslušnom súde spolu s úrokmi z omeškania a trovami súdneho konania a trovami právneho zastúpenia.

15. Uvedenú výzvu možno podľa jej obsahu považovať za predžalobnú výzvu v zmysle § 13a ods. 1 písm. d/ Vyhlášky, za ktorú patrí právnenému zástupcovi žalobcu odmena.

16. Na základe uvedeného odvolací súd napadnutý platobný rozkaz súdu prvej inštancie vo výroku II. o trovách konania zmenil podľa § 388 CSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal trovy konania, spočívajúce v trovách právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby po 181,26 eur s DPH (prevzatie veci a príprava zastúpenia, predžalobná výzva a podanie žaloby) a tri tzv. režijné paušály k úkonom právnej služby vo výške po 13,96 eur s DPH, ako aj náhradu za zaplatenie súdneho poplatku za podanú žalobu vo výške 172,50 eur.

17. Pokiaľ súd prvej inštancie v bode 4. poučenia o opravnom prostriedku proti napadnutému platobnému rozkazu konštatoval, že na úkon právnej služby uplatnený žalobcom ako predžalobná výzva neprihliadol (nakoľko tento úkon nepovažoval za účelne v spore vynaložený s poukazom na ust. § 251 CSP, nakoľko nejde o úkon, ktorý bol vynaložený v spore stranou sporu, keď ust. § 13a ods. 1 písm. d/ Vyhlášky je len podzákonným právnym predpisom, a teda nemôže zmeniť znenie ust. § 251 CSP, v ktorom je jednoznačne vyjadrené, že úspešnej strane sporu možno priznať len trovy konania, ktoré vznikli v čase od začatia súdneho konania do jeho skončenia, keď vyhláška o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb nie je vykonávacím predpisom vo vzťahu k Civilnému sporovému poriadku a žiadnym spôsobom nemôže meniť ani rozširovať zákonnú definíciu tohto konania), odvolací súd má za to, že nielen jazykový výklad právnych noriem vedie k ústavne akceptovateľnej aplikácii právnych noriem. Aj keď podľa právnej úpravy (§ 251 CSP) sa za trovy konania považujú len také trovy, ktoré vznikli v konaní, t. j. v období od začatia konania (§ 156 CSP) do jeho skončenia (právoplatnosťou súdneho rozhodnutia, ktorým sa konanie končí), teleologickým výkladom je možno dospieť k inému záveru, a to že sú to všetky výdavky, ktoré bolo potrebné vynaložiť v úzkej spojitosti s úspešným uplatnením práva v súdnom konaní. Pokiaľ by mal byť správny výklad prezentovaný súdom prvej inštancie, že trovy môžu byť vynaložené iba po začatí konania, nemohol by súd napríklad priznávať ani úkon právnej služby „príprava a prevzatie zastúpenia vrátane prvej porady s klientom“, keď k nemu tiež dochádza vždy pred podaním žaloby na súd a obdobne aj k vypracovaniu samotného návrhu na začatie konania dochádza vždy pred začatím súdneho konania. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na § 3 ods. 6 písm. d/ zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov, ktorý predstavuje alternatívnu (teda rovnocennú) možnosť pre žalobcu na uplatnenie peňažného nároku v súdnom konaní, a podľa ktorého výzva na zaplatenie dlhov adresovaná žalovanému pred podaním žaloby na súd je podmienkou prípustnosti návrhu na vydanie platobného rozkazu v upomínanom konaní. Z uvedeného dôvodu je predmetná výzva (procesnou) podmienkou úspešného uplatnenia práva v upomínanom konaní, a teda má bezprostredný súvis s uplatnením nároku na (upomínanom) súde. Uvedená podmienka potom nevyplýva z hmotného práva (nemá žiadny vplyv na existenciu hmotnoprávneho nároku), ale (priamo) z procesného predpisu (zákona o upomínanom konaní). V intenciách uvedeného sa odvolací súd zaoberal aj možnou úvahou o posúdení tohto nároku podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, keď primárnou podmienkou vzniku nároku na náklady spojené s uplatnením pohľadávky (ako príslušenstva pohľadávky) je ich reálne vynaloženie. Ich vynaloženie však nemá obligatórnu povahu (nutnosť ich vynaloženia nie je prezumovaná právnym predpisom a nie je ani podmienkou uplatnenia „hlavného“ nároku), a teda nie je formálnou (procesnou) podmienkou úspešného uplatnenia pohľadávky, keď naproti tomu predžalobná výzva takouto podmienkou je.

18. S poukazom na uvedené nemožno, ani z hľadiska komplexného náhľadu na existujúcu právnu úpravu (kedy sa žalobca môže domáhať vydania platobného rozkazu tak v upomínanom konaní, ako aj priamo v civilnom sporovom konaní), podmieňovať povahu tohto nároku tým, či si žalobca uplatňuje nárok v upomínanom konaní alebo v civilnom sporovom konaní, nakoľko svojou povahou sa jedná o identický nárok. Opačný názor by viedol k právne neudržateľnému názoru, že povaha uvedeného nároku by nebola určiteľná v čase jeho vzniku, ale až vtedy, keď sa žalobca rozhodne a podá žalobu (návrh na vydanie platobného rozkazu) v upomínanom konaní, príp. v konaní pred všeobecným súdom.

19. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % proti žalovanej, nakoľko bol v odvolacom konaní plne úspešný. O výške náhrady trov odvolacieho konania bude rozhodovať súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

20. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)